

Predikan visitation, Hammarö, 2 juni 2022, morgonmässa

Text: Romarbrevet 8: 31-37

Jag vet inte om ni ser på Melodifestivalen, men eftersom jag har döttrar i den åldern så ser jag i stort sett varje avsnitt. Och jag såg även på Eurovision, även om jag inte orkade se allt, där Ukraina ju vann.

Men låt oss för en kort stund gå tillbaka till Melodifestivalen 1965. Det var nämligen det år när operasångaren Ingvar Wixell framförde samtliga tio bidrag själv i den svenska uttagningen av Melodifestivalen. Detta så att den musikaliska bedömningen av bidragen skulle bli så rättvis som möjligt. Och självklart sjöng han samtliga bidrag på svenska.

Jag har ibland lekt med tanken att placera Ingvar i en tidskapsel, så han fick se hur Melodifestivalen ser ut idag. Där alla artister framför sina egna bidrag, på vilket språk de vill. Och där det vinnande bidraget, i den europeiska sångtävling som det ju trots allt är, idag tävlar mot nationer som Israel och Australien. För att inte tala om att det som då hette Östeuropa är med idag, Bosnien-Hercegovina, Makedonien, Polen och Ukraina ... vad skulle Ingvar Wixell säga? Kanske skulle han säga att Melodifestivalen har förändrats, men att det ändå fortfarande är Melodifestivalen.

Jag skulle vilja säga att precis som det är med Melodifestivalen är det med det kristna budskapet: den har hela tiden utvecklats, brutits med sin tid, men ändå finns där en kontinuitet, en grund som alltid funnits. Grundidentiteten finns kvar, men formerna och uttrycken har förändrats. Det är nämligen så att det som lever utvecklas; det är bara det som är dött som alltid är statiskt och likadant.

Och flera av texterna i söndags, som hade temat "Hjälparen kommer", handlar just om det som är grunden i evangeliet. Det är texter som handlar om att Gud vill oss väl. Paulus skriver: "Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår herre."

Det är ingen tillfällighet att Paulus i texten radar upp nio saker, det heliga talet tre tre gånger. Paulus budskap är tydligt: INGENTING kan skilja oss från Guds kärlek. Vare sig Vladimir Putin eller Covid-19 eller växthuseffekten – ingenting.

För Gud vill oss väl; Gud är hjälparen.

Lite senare idag ska några av oss träffa skolhälsan här i Hammarö, och jag kommer då tala med dom om en forskningsstudie som man just nu gör på Göteborgs universitet. Det var nämligen så att man år 1970 gjorde en stor studie på svenska barn och ungdomar kring deras livsfrågor. Och 50 år senare, år 2020, gjorde man om studien, med samma frågor. Resultatet är ännu inte helt publicerat, men jag har fått ta del av resultatet i studien genom en av dem som leder den, professor Christina Osbeck. Och det finns en sak som sticker ut i materialet 2020, jämfört med 1970. Och det är att nästan allt för våra barn och unga idag handlar om prestation. Att nästan hela tiden bedömas. Och det inte bara i skolan, utan även privat har kraven skärpts. Vad som framkommer av svaren är att det är så himla enkelt att hamna fel idag, att råka göra ett ogenomtänkt inlägg på Instagram eller ngt annat socialt medium, och sedan vara dömd för lång tid framåt. Rädslan för, och hotet, att bli ensam är reell i svars materialet. Vad forskarna ser, med förfäran, är ett samhälle där nästan allt blivit prestation, ja där tom de sociala relationerna blivit en prestation. Följden är att barn och unga, och tror jag, även till viss del du och jag, hela tiden är lite extra utsatta. Och Christina Osbeck gav mig en utmaning: att kyrkans uppgift i vår tid är att, citat, ”stå för nåd och villkorslös kärlek”. För det är inte så många andra som gör det. Överallt annars är det prestation och bedömning. ”Vad står Jesus för i vår tid” frågade Christina mig, ”vad är ert budskap som kyrka? Det borde vara nåd och villkorslös kärlek” sa hon.

Där fångade Christina Osbeck vårt huvudbudskap i en mening, tycker jag. I en tid som blivit galen på ett sätt som få av oss kunde förutse för bara sex-sju år sedan, är vår uppgift som kyrka att ”stå för nåd och villkorslös kärlek”. Men för att det ska vara möjligt måste vi göra som melodifestivalen: inse att allt som lever också utvecklas och förnyas i sina former och uttryckssätt. Huvudbudskapet i evangeliet är dock detsamma, och det formulerades i söndagens episteltext av Paulus:

”Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår herre.”

Amen